Biuro Zarządu Głównego
02 - 520 Warszawa ul. Wiśniowa 50
tel. 640 80 23; 640 82 67 fax 849 82 30

Warszawa, dnia 14 lipca 2010 r.

Uchwała Nr 123-VII/2010
Prezydium Zarządu Głównego
NSZZ FiPW
z dnia 14 lipca 2010 r.

Prezydium Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa po analizie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości ***w sprawie wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do Służby Więziennej*** zgłasza następujące uwagi:

1. Przedstawiony projekt rozporządzenia absolutnie nie jest wypełnieniem delegacji ustawowej, określonej w art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. W myśl tejże delegacji Minister Sprawiedliwości jest jednoznacznie zobowiązany do określenia, cyt: „*wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do służby oraz kategorie zdolności do służby, zakres i tryb przeprowadzania badań lekarskich, w tym badań specjalistycznych, a także zakres i sposób przeprowadzania testu sprawności fizycznej, uwzględniając w szczególności charakter służby oraz warunki jej pełnienia*".
   Jest to szerokie spektrum zagadnień, natomiast projektodawcy (w sposób wybitnie ułomny i jednostronny) skupili się wyłącznie na aspektach dotyczących problematyki określanej umownie jako „zdolność fizyczna do służby".

2. Trudno jest polemizować z merytoryczną zawartością testów sprawności fizycznej, określonymi w załącznikach nr 2 i 3. Jednakże mamy wrażenie, że informacja zawarta w treści uzasadnienia - że testy te zostały opracowane przez wykładowców COSSW w Kaliszu, na podstawie wieloletnich badań przeprowadzonych na całej populacji słuchaczy – jest jedynie banalnym stwierdzeniem, użytym na potrzebę uzasadnienia takich, a nie innych, parametrów. Jeżeli jest inaczej to niech strona służbowa przedstawi wyniki tych wieloletnich badań, z których będzie jednoznacznie wynikać, że kandydat rzucający piłką 10 cm. dalej od innego i skaczący o 1 cm (!!!) dalej, jest właśnie tym kandydatem, którego należy przyjąć do służby. Natomiast np.: skrócenie kończyny dolnej aż o 2 cm. może nie być przeszkodą do uznania kandydata niezdolnym do służby (!!!), o czym przesądza odpowiedni zapis w załączniku nr 1.

Właśnie sposób opracowania całego załącznika nr 1 jest kolejnym dowodem na ułomność całego projektu rozporządzenia. Zgodnie z delegacją ustawową w § 3 projektu rozporządzenia, określono kategorie zdolności do służby, dzieląc je
na: „zdolny" lub „niezdolny do służby". Natomiast w tabelach załącznika wprowadzono dodatkowe kategorie: N/Z - czyli „trochę niezdolny i trochę zdolny" oraz Z/N – czyli „trochę zdolny, ale jednocześnie trochę niezdolny". Kto (i na podstawie jakich kryteriów ocennych, a może w oparciu o dodatkowe badania) będzie decydował o rzeczywistej zdolności, lub nie, do służby kandydata

3. W uzasadnieniu do projektu rozporządzenia stwierdzono, że: „sprawność fizyczna jest istotnym elementem przydatności zawodowej kandydata i funkcjonariusza pełniącego już służbę". Dlatego też przyjęto rozwiązanie, że funkcjonariusze pełniący służbę w dziale ochrony będą podlegać testowi również w wieku powyżej 50 lat. W tym właśnie uregulowaniu zawarta jest cała filozofia niniejszego projektu, a mianowicie: najważniejszy jest test a nie funkcjonariusz. I tak: dyrektorzy CZSW i OISW **wyznaczą**, kierownicy jednostek **przeprowadzą**, a funkcjonariusze **będą podlegali** i w konsekwencji **oceniani**. Wprawdzie w uzasadnieniu czytamy, że: „dbałość o wszechstronny rozwój fizyczny jest jednym z podstawowych zadań wymagających szczególnej uwagi w procesie doskonalenia zawodowego" jednakże trudno znaleźć uregulowania prawne (także w tym projekcie) mówiące o sposobach realizacji tego zadania przez kierownictwo służby na poszczególnych szczeblach zarządzania i szkolenia. Znowu obowiązek realizacji tego zadania będzie spoczywał na samych funkcjonariuszach.

4. Rozporządzenie praktycznie nie odnosi się do delegacji ustawowej dotyczącej „zdolności psychicznej", zarówno kandydatów, jak i czynnych już zawodowo funkcjonariuszy. Podczas gdy sprawność fizyczna została określona i zmierzona z dokładnością do 1 cm i 1 sekundy, to problem przydatności psychicznej został zbagatelizowany. Służba Więzienna dotychczas nadal nie wie w jaki sposób i na podstawie jakich badań i testów psychologicznych określana jest przydatność (lub nie) kandydata do służby, a także jakie są ostateczne wyniki tych badań. Najprawdopodobniej przeprowadzane są te same testy, które mają określić przydatność kandydata do służby w Policji, czy Straży Granicznej, a przecież mamy swoje odmienne potrzeby. Najwyższy już czas, aby Służba Więzienna wypracowała własne kryteria i określiła sposób realizacji tych potrzeb. Jest przecież w CZSW stosowny Zespół Medycyny Pracy mogący szybko rozwiązać tę kwestię. Jak ważny jest to problemem niech świadczy fakt, że ogromna większość funkcjonariuszy, którzy pobierają rentę inwalidzką w związku ze służbą, otrzymują ją z uwagi na nabyte schorzenia psychiczne, a nie fizyczne.

5. Krytyczna ocena rozwiązań odnoszących się do problematyki zdolności fizycznej, ale przede wszystkim brak określenia w projekcie jednoznacznych i

przejrzystych wymagań w zakresie zdolności psychicznej do służby oraz zakresu i trybu przeprowadzania stosownych badań w tym zakresie, a także kryteriów oceny tych badań, powoduje konieczność odrzucenia projektu w całości.

Za Prezydium Zarządu Głównego NSZZ FiPW:

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa

Wiesław Żurawski